

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. I. Eberhardi mirum somnium, ejúsque per Hunefridum Canonicorum
Præpositum facta interpretatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

CAPUT III.

GESTA SUB EBERHARDO I. SEMPTENSIUM COMITE TERTIO RELIGIOSISSIMO.

Hic est ille Eberhardus, pace bellicoque celeberrimus, qui duplici titulo, gemino argumento & superstitionis everfor ex propagata Religione, & Conservator Patriæ ex cæsis ad internecionem hostibus audire meruit. Ejus trophæa, tanquam Hectoris Boici, Lauro & Cedro digna ordine dabimus.

§. I.

EBERHARDI MIRUM SOMNIUM. EIUSQUE PER HUNEFRIDUM CANONICORUM PRÆPOSITUM FACTA INTERPRETATIO.

ERat Eberhardus, cum patri Ratholdo successit, undecennis

Notes Natura Eberhardi Comitis.

F 5   ado-

adolescens omnibus corporis animique ornamentis suâ ætate emittens, cujus omnem vitam vernant pudicitia, & castimonia perpetuæ celebs postea honestaverat. At præterea in integerrimo Juvenis primis statim annis militaris quadam natura, ad bellicam continentiam gloriam animosè experrecta: Marci quippe ille omnium denique pulcherrimus & felicissimus esse solebat qui Veneris nescius nulla secum impedimenta vehit cunas & feminam. Placuit autem Deo sensim castissimum Juvenem maximis quibusque rebus præparare. Initium factum per somnia. Néque id novum futuræ namque Regnorum vicissitudines, & tragica theatra suo tempore Orbi representanda jam olim Nabuchodonosori per somnia ostensa ex sacris literis novimus.

Trepidabat eâ tempestate rursus Germania, ne toties fatales Hunni redirent, & pro more barbaræ feritatis

tatis, omnia flammis & exdibus mi-
scerent. Et jam per Boicam fama
increbuerat, uti credula est miseria,
inimicam Hunnorum gentem cum
maximis copiis denuo in itinere ef-
se, quæ toties antehac Germani-
cum cruorem ebiberat. Rumore
illo, quantumvis vano, perculsus
Eberhardus, Eberspergæ suæ, opi-
nionem suâ haud satis validæ metue-
bat: quare duplici muro arcem su-
am cingere, fossas profundius erue-
re, &, quanta festinatione posset,
propugnacula nova addere statuit,
advectâ undique, quæ ad usum ef-
set, copiosâ materiâ. Jamque fun-
damenta jecerat surrecturo operi
opportuna: cum nocte quadam
miram sibi in somno imaginem in-
tueri visus est. Somniabat, canorâ
se voce galli gallinacei, ex profundo
sopore excitari Eberhardus: mox,
nescio quem Opilionem propius
sibi adstantem conspicabatur, au-
gustiore sanè specie, corporisque
to.

*Mirum Som-
nium Eber-
hardi.*

90 *Eberhardi mirum Somnium, ejusq;*
totius Majestate refulgentem, quæ
quæ hominem de sepe & rure dece
ret. Subinde in vocem solutus p
stor ille in hunc ferè modum salut
ria monere auditus est : desister
à cceptis suis, animique proposi
nec porrò Castrum suum muni
pergeret; omnes namque vires
as, per se caducas, adversùs Hun
nos nihil valituras, non human
ope metiri ipsum debere patriæ de
fensionem; auxilium contra p
tentissimos hostes potiùs è Cælo
cerfendum: quare, si Ebersperga
suam inexpugnabilem cuperet, h
potiùs ageret Eberhardus, & se Op
tionem Arcis suæ Custodem consti
tueret; suo, non alio præsidio
vam fore; in præmium tutelæ
ud nihil vicissim se à Comite petere
quàm ut sacra habitatio extruatur
ibidémque divinis honoribus thur
vinum & oleum jure perpetuo sub
ministrantur: vicissim se sanctè pol
liceri, nihil ab hostibus Ebersper
gan

gam passuram, Hunnisque deinceps venturis penitus imperviam & inaccessibleam fore. Hæc ubi disseruit Opilio, videri somnianti desit, Comitèmq; experrectum ac sudantem perquam sollicitum de rei eventum, ac propè non consternatum reliquit: Neque enim, quid simulacrū illud portenderet, mentis acie assequeretur, præsertim cum metus sua sponte suspicax ad deteriora magis, quam lætiora inclinet. Quærebatur huic Ænigmati explicando seu Joseph quidam ex Ægypto, seu Daniel ex Babylone, at ille in Patria erat, non longè petendus, haud alius, quam Hunefridus Præpositus, in cuius viri prudentia, & Sanctitate plurimum confidebat Eberhardus. Is DEI in hoc negotio Consiliarius, ac de cælo inspiratus audito Somnio Comitæ, omnino bonum, faustumq; esse pronuntiavit. Aiebat enim, sub gallo, fido per noctem diemque horarum præ-

Somni Interpretatio.

præcone gratiam, quam vocant
prævenientem & excitantem desig-
nari, quæ sua suavi voce Eberhardum
ad magna Religionis opera
promovendam Dei gloriam invitare
& quasi manuducat; sub Opilioni
verò imagine Christum intelligi de-
bere, qui Eberspergam custodiæ suæ
demandari cupiat; Pastorem bo-
num ipsum esse, cujus animæ ho-
minum quasi propriæ sint, quas
humeros sublatis, seu teneras ov-
culas, ipse ad ovile reportet, si
aberraverint quandoque sive sus-
cubuerint: Castra porro, Arces,
Civitates, quarum ipse Custos
esset, patere casui, & irruptionibus
hostium, quantacunque operâ ho-
minum & arte communita sine
idque ex mente Regii Psaltis, cupi-
aurea vox est: Nisi Dominus cu-
stodierit Civitatem, frustra san-
gilare illum, qui custodit eam: Sit
hoc proin custode tam fideli, quam
potente nihil Eberspergæ ab hosti-

bus metuendum, quàm diu sub ejus Patrocinio futura sit ; porrò habitationem, quam extruendam Opilio petat, aliam non esse, quàm Basilicam divino cultui accommodatam, in qua Sacra Officia majore deinceps pompâ & splendore fiant : eum in finem thus pro ara, oleum pro lampadibus, pro incruento Sacrificio vinum ab Opilione postulari, ad modum & exemplum trium Magorum, qui Christo mysticas olim munerum species obtulerunt, & auri thurisque prodigi, DEI liberalitatem suâ provocârunt. Ita Hunefridus Sacri hieroglyphici interpretæ doctè, prudenter, & appositè ratiocinabatur. Et quis non videt, quàm explicatio hæc clara, quàmque ex re nata fuerit. Ænigmatè ac Somnio hac ratione aptè dilucidato mirificè recreatus Eberhardus, uti bonæ mentes solent, somnium illud suum executioni quamprimum mandare statuit ; neque enim

enim dubitare poterat de cælesti lumine adeò manifestè sibi radiante ita, ut dicere solitus fùerit Cometa si vel mille aliæ explicationes alii unde, quocùnque ex tripode accederent, omnes præ hac sola floccum se æstimaturum.

*Novi Templi
initia,*

Nec magnificentiùs proposuit Eberhardus, quàm re ipsà præstitit. Nam proposita, quando calent, efficacissima sunt, quæ verò morantur, patiuntur, plerùmque frigescent cum tempore. Altero itaque die statim se operi accinxit, & omnem materiam Arci muniendæ destinavit tam extruendo novo templo transcripsit, mox ipse tres primos fundamenti lapides orientem versus magnâ celebritate animique exultantis lætitiâ jecit.

